[మొదటి భాగము]

అది మిలటరీ సెంట్రల్ జైల్!

డెహెరాడూన్ పొలిమేరల్లో నిర్మించబడ్డ రాతి కట్టడం!

జైలు గోడలు తాటి చెట్టంత ఎత్తు ఉంటాయ్.

గోడల మందం నాలుగడుగులు.

గోడల కావలివైపు ఏడడుగుల దూరం పరచుకున్న కందకాలు!

కందకపుటంచుల పొడవునా కంటికి కనిపించని అతి

సన్నని రాతి తీగల ఫెన్సింగ్ వుంటుంది...

సెల్ లో వెల్లకితలా పడుకొని ఆలోచిస్తున్నాను.

ఆరు నెలలయింది _ దగ్గరగా జరిగిపోయినట్లున్న ఆ నాలుగు గోడల మధ్యా నేను ప్రవేశించి.

ఎంత గౌరవంగా బ్రతికేవాడిని ఆర్నెల్ల క్రితం!

యిప్పుడూ బ్రతుకుతున్నాను.

ఒకే తేడా___

ఇన్నాళ్ళు బ్రతకడాన్కి మాత్రమే తినేవాడిని.

యిప్పుడు తినడానికి మాత్రమే బ్రతుకుతున్నాను జైలులో.

జీవితంమీద రోత పుడుతోంది...

అలవాటుగా మీసాలను మునివేళ్ళతో స్పర్శిస్తూ ఆలోచిస్తున్నాను.

ఎందుకు చేసా నా దగుల్బాజీ పని?

ఆ సంఘటన జ్ఞాపకం వస్తోంది.

ఒళ్ళంతా చెమటలు పట్టసాగింది.

ఏదో బలహీనత నన్ను వరిస్తోంది.

తోడు ఎవరూ లేరు, కష్టం చెప్పుకొని గుండె బరువు దించుకోడాన్కి.

సెల్ కి ఒక్కడే.

పగలూ, రాత్రీ గదిలో ఒంటరిగా___భయంకరమైన వంటరి తనంలో___కళ్ళు మూసుకున్నాను.

గణగణ గంట ఎక్కడో మ్రోగింది.

క్లిక్ మన్న శబ్దం...తర్వాత 'బర్' మన్న ధ్వని...

నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచాను.

భుజానికి యిస్ాపూర్ రైఫిల్ తగిలించుకొని, కాకీ దుస్తులు ధరించిన ఓ వ్యక్తి కటకటాలు తెరిచి మౌనంగా మరో గదివేపు మళ్ళాడు.

సాయంత్రం అయిదయిందన్నమాట.

"టైం ఫర్ టీ!"

తాత్కాలికమైన ఆట విడుపు సమయమది.

టీ తాగి లైబ్రరీకి వెళ్ళొచ్చు. లేదా టి. టి. రూంకు వెళ్ళి టేబుల్ టెనీస్ ఆడుకోవచ్చు.

ఆ రెండు సదుపాయాలు, ఉన్నాయ్ జైల్లో,

ఆలస్యంగా కూడా ఆరు గంటలకల్లా తిరిగి సెల్ లోకి రావాలి.

ఆలస్యం జరగదసలు.

వీపులో దేనితోనో గుచ్చుతూ, నోటితో అరుస్తూ ముందుకుతోసే వాళ్ళుంటారు.

సెల్ లోంచి బయటకి నడిచేను.

ఓసారి బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరుచుకొన్నాను.

టీ మగ్ పట్టుకుని ఖైదీల 'క్యూ'లో నిలబడ్డాను.

ఆ క్రియ మొదట్లో ఎంతో హీనంగా అనిపించేది.

అలవాటయిందిప్పుడు.

ఓ వ్యక్తి సెర్వ్ చేస్తున్నాడు టీ.

అయిదు నిముషాల తర్వాత నావంతు వచ్చింది.

టీ మగ్గు పట్టుకొని దూరంగా కాంపౌండ్ వాల్ వేపు నడిచేను.

ఆరోజు ఎవరితోనూ మాట్లాడాలనిపించటం లేదు.

టీ మగ్గులు చేతుల్లో పట్టుకొని అక్కడక్కడ ఖైదీలు గుంపులు గుంపులుగా చేరి ఆనందంగా మాట్లాడుకోవడం గమనించేను.

బ్లాక్ టీ చప్పరిస్తూ మధ్యమధ్యలో ఆకాశంలో ఎగురుతున్న పక్షుల వంక ప్రేమగా చూస్తున్నాను.

తేనీటిపానం పూర్తయింది.

రంగులూడిపోయిన మగ్గుని శుభ్రంగా కొళాయిదగ్గర కడిగి, సెర్వర్ కెదురుగా వున్న టేబుల్ మీద పెట్టి లైబ్రరీగదివేపు నడిచేను.

ఆ గదిముందు ఓ వ్యక్తి — టేబుల్ వెనక కూర్చున్నాడు. టేబుల్ మీద రిజిష్టరు పుస్తకం వుంది. దాని ప్రక్కనే ఓ పెన్ వుంటుంది. పెన్ కాప్ ని దారంతో కట్టేశారు టేబుల్ చివరికి. వేళాకోళానికి కాప్ లేకుండా పెన్ ఎవరూ ఎత్తుకుపోరని వాళ్ళ ధైర్యం.

టైమ్ నోట్ చేసి సంతకం చేసి లోనికి వెళ్ళాలి.

"ఎంత?" అడిగేను పెన్ చేతిలోకి తీసుకొని.

"ఏమిటి?"

"టైం"

"పదూ పది."

రిజిష్టర్లో రాయబోయాను, ఊహు. వ్రాయడం లేదది. పరిశీలించాను పెన్నుని. పాళీ విరిగి వుంది. ఏ ఖైదీయో ఒళ్ళుమండి కామ్ గా విరిచేసుంటాడు.

"దూస్ రా హైహాక్యా?" అడిగేను లైబ్రరీ ఏటెండర్ని. అతను నవ్వుతూ ఓ బాల్ పెన్ అందించేడు.

టైం నోట్ చేసి సంతకం చేసాను. పెన్ తిరిగి యివ్వబోయేను. ఆ టెండర్ ఎందుకో ఓసారి అటూ ఇటూ చూసేడు.

"అది మీ దగ్గరే వుంచండి" అన్నాడతను.

"ఏం...ఏదో అడగబోయేను.

"ప్లీజ్! ఏం మాట్లాడొద్దిక్కడ. సెల్‌లోకి వెళ్ళిన తర్వాత రీఫిల్ చూడండి. మీ కుపయోగపడుతుంది. దాచండిప్పుడు వెంటనే. మూవ్ ఆన్ ప్లీజ్." తగ్గు స్వరంలో వెలువడ్డ అతని మాటల్లో కంగారు ధ్వనించింది.

నాకంతా అయోమయంగా వుంది.

అతని మాటల్లోని ఒక్క పదం కూడా సరిగా నాకర్థం కాలేదు.

అలాగని యిప్పుడేమీ అడగొద్దంటున్నాడు.

రిజిష్టరులోకి చూస్తున్నట్లు నటిస్తూ చటుక్కున ఆ బాల్ పెన్‌ని గళ్ళనిక్కర్ జేబులోకి తోసేను.

నా మెదడులో ప్రశ్నలు పాము పిల్లల్లా కదిలాయ్.

ఎందుకో నాకా బాల్ పెన్ రీఫిల్?

జైల్లో కూర్చుని స్వీయ చరిత్ర రాసుకోడానిగా?

అన్యమనస్కంగా ముందుకి నడిచేను.

* * *

ఆ రోజు ఏ పుస్తకంమీదా పోలేదు మనసు.

రాక్స్‌లోని పుస్తకాలన్నీ సగం బయటికి లాగి 'చూసి' వదిలేస్తున్నాను.

టైటిల్స్ మసగ్గా కనబడుతున్నాయారోజు, నాకు.

రీఫిల్ గురించి ఆలోచిస్తున్నాను.

"సెల్‌లోకి వెళ్ళిన తర్వాత ఆ రీఫిల్ చూడండి"

'అతని' మాటలు ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయ్ మెదడులో.

కనీసం 'రైఫిల్' అయినా కాదు. రీఫిల్ ఏం చేసుకోను!

మరో ముప్పావు గంట ముళ్ళమీదునట్లు గడిపేను.

ఎందుకో గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

గోడగడియారం కేసి చూసేను.

ఆరుకి యింకా మూడు నిముషాలుంది.

ఎక్సయిట్‌మెంట్‌తో బయటని నడిచేను.

గుమ్మంలో అతని వేపు చూసేను.

ఆ టెండర్ యిప్పుడు నావేపు చూడ్డంలేదు.

ఏదో యింగ్లీష్ మాగజైను అతని ముఖానికి అడ్డంగా వుంది.

ఆరు బయటికి వచ్చి సెల్ వైపు నడిచేను పెద్దపెద్ద అంగలో.

శీతాకాలం కావటంవల్ల అప్పటికే చీకటి పడింది.

అయితే వరండాలోని లైటింగ్ జైలు గదుల్లోకి సగం వరకు ప్రసరిస్తుంది.

ఏడు గంటల వరకు వుంటుందా కాంతి.

తర్వాత డిమ్ లైటింగ్ వరండాలో.

సెల్‌లోకి నడిచేను. తలుపులు మూయబడ్డాయ్.

అటూ ఇటూ తిరుగుతారు సెంట్రీలు. ఆ పెన్ అప్పుడే తెరిస్తే బావుండదు. జేబుమీద చెయ్యివేసి గట్టుమీద పడుకున్నాను.

నిముషాలు యుగాల్లా గడుస్తున్నాయి.

అలా చాలా యుగాలు గడిచేయి.

బూట్ల అలికిడి దూరమయింది.

వాళ్ళెక్కడికి వెళ్ళారో నాకు తెలుసు.

చటుక్కున జేబులోంచి తీసానది.

మూక్కు తిప్పాను. బయటికి లాగాను రీఫిల్.

నా కళ్ళు పెద్దవయ్యాయ్.

రీఫిల్ చుట్టూ ఓ కాగితం చుట్టబడి వుంది.

గబగబా విప్పానది.

చిన్న సైపు అక్షరాల్లో అచ్చు వేయబడ్డ కాగితమది.

చదవసాగాను.

"మేజర్ భయంకర్!

నమస్తే! ఆర్నెల్ల క్రితం ఓ అర్ధరాత్రి విపరీతంగా తాగి ఆర్మియానిట్ పార్టీ నుంచి బయటకు వచ్చారు. మీ గుడారానికి దూరంగా ఉన్న నిర్మానుష్య ప్రదేశంలో ఓ సివిలియన్ కనబడితే ఉద్రేకంతో ఆమెను రేప్ చేశారు. ఆ అమాయిక యువతి ఆ అవమానం భరించలేక అందాన్ని జుర్రుకొని మీరు మత్తుగా పడివుండగా మీ ఎదురుగా ఆమె చెట్టుకు ఉరి వేసుకొని ఆత్మహత్య చేసుకొంది. మార్షల్‌లా ఇరవై యేళ్ళు శిక్ష విధించింది మీకు.

మీ నేరాన్కి పూర్తిగా మీరు బాధ్యులు కారు. అప్పటికి మీలో వున్న ద్రవపదార్థంకూడా కారణం. జైల్లో యిప్పుడు మీరు పశ్చాత్తాప పడుతున్నారు. కళ్ళు కానక చేసిన వికృతానికి విలపిస్తున్నారు. అయితే దానితో చట్టానికి సంబంధంలేదు.

యిప్పుడు ముప్పై యేళ్ళు వయసు మీకు. అంటే విడుదల కాలాన్కి యాభై యేళ్ళ వయసుతో జైలునుంచి మీరు బయటకు వస్తారు. ఊహించడానికే భయంకరమైన విషయమిది.

మీమీద మాకు సానుభూతి వున్నది. మీ స్నేహాం సహకారం కూడా కావాలి మాకు. ఎప్పుడో కాదు, రెండవరోజున—నలభై ఎనిమిది గంటల్లో.

యిష్టమైతే ఆ విషయం మాకు తెలియడానికి గుర్తుగా పెన్ తిరిగి అతని కివ్వొద్దు. యిరవయ్యేళ్ళు జైల్లో నవ్వుతూ

కృంగి కృశించిపోగలను అనుకుంటే ఆ పెన్ మీరు తిరిగి అతని కిచ్చేయండి ఈ కరపత్రం నమిలి మింగేయండి మీ సేనలో...

ఎన్. డబ్ల్యూ. ఓ."

చేతో ఆ వుత్తరం రాస్తే అంత తక్కువ చోటు సరిపోయి వుండేది కాదు.

ఎవరి N. W. O.?? హౌ కెన్ ఇట్ పాసిబుల్?

ఎలా విడిపిస్తారు యింత కట్టుదిట్టమైన మిలిట్రీ జైల్లోంచి?

మెయిన్ గేట్ బయటా, లోపలా ఉన్న X స్త్రీదళాలు ప్రత్యేకంగా శిక్షణ యివ్వబడ్డవాళ్ళు.

వారి చేతుల్లోని ఇషాపూర్ ఆటోమెటిక్ రైఫిల్స్ వికృతంగా గర్జించి కాప్టర్‌ని తలక్రిందులు చేస్తాయి.

ఏ క్రేన్‌లాంటి యంత్రంతోనో జైలుగోడల బయటకి లాగేసుకుంటూరా? ఛ! ఎంత సిల్లీగా ఆలోచిస్తున్నాను! గోడ అవతల కందకాలు, ఎలక్ట్రిక్ ఫెన్సింగ్, కనురెప్ప వాల్చని సెంట్రీలు...యింకా ఎవరికీ తెలియని ఏర్పాట్లు ఎన్నో వుండొచ్చు.

మరి...?

ఇంతకూ నానుండి ఏ సహాయం కావాలి వాళ్ళకి?

ఆలోచనలు జోరీగల్లా కదుల్తున్నాయ్ మస్తిష్కంలో.

ఏది ఏమైనా స్వేచ్ఛ పొందడానికే నిశ్చయించుకున్నాను నేను.

అర్నెల్ల యిక్కడి ఎండుజీవితం 'నో' అని చెప్పనివ్వదు నన్ను.

* * *

మధ్యరాత్రి. ఎవరో పొడిచినట్లయి ఉలిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాను.

"మేజర్!"

అన్న స్వరం లీలగా వినిపించింది సెల్‌లో. బిత్తర పోయి అటూ ఇటూ చూసాను చీకట్లో.

మరోసారి వినిపించింది అదే పిలుపు!

చటుక్కున లేచి కూర్చున్నాను.

ఆశ్చర్యం!

క్రింద మూడడుగుల వెడల్పు, ఏడడుగుల లోతూ గల గొయ్యి!

గోతిలోంచి ఒకతను చూస్తున్నాడు.

"కమాన్ మేజర్ సాబ్? ఆలస్యం చేయకండి" అన్నాడతను.

అతని చేతిలో ఫాన్ ఆకారంలో వున్న డ్రిల్లింగ్ మెషీన్ వుంది.

తలకు హెల్మెట్, చేతులకు గ్లోవ్స్, దుమ్ము కొట్టుకు పోయాయి అతని దుస్తులు.

సారంగంగుండా వెళ్ళాలన్నమాట యిప్పుడు నేను!

హౌ సింపుల్ ఎస్కేప్ ఇట్ ఈస్!

ఆలస్యం చేయలేదు నేను. వరండాలోని డిమ్‌లైట్లతో మసకచీకటిగా వుంది. మాసిపోయిన తలగడ దుప్పటికి చుట్టి, సారంగంలోకి దూకి దుప్పటి గోతిని కవర్ చేసే టట్లు అమర్చాను.

"మేజర్ సాబ్! వెడల్పు తక్కువ. మోకాళ్ళమీద పాక్కుంటూ ఒకరి వెనకాల ఒకరు కదలాలి మనం. స్టార్ట్ యువర్ క్రాలింగ్ ఫస్ట్. మీ వెనకాల జరుగుతూ

నేను టార్చిలైట్ ముందుకి చూపిస్తాను.'' తగ్గు స్వరంతో అన్నాడతను డిగ్గింగ్ మెషీన్ వీపుకి తగిలించుకొని, టార్చిలైటు చేతిలోకి తీసుకుంటూ.

తల ఊపి ముందుగా గోతిలోంచి, హారిజాంటల్ గా వున్న ఆ సొరంగంలోకి శరీరాన్ని దూర్చి, మోకాళ్ళ ఆధారంతో ప్రాకటం ప్రారంభించేను. వెనకనుంచి టార్చిలైటు కాంతి కనబడుతోంది.

ఆర్మీవాళ్ళకి మోచేతులూ, మోకాళ్ళూ గట్టిపడి పోతాయి. యుద్ధభూమిలో రాళ్ళున్నా, గాజు పెంకు లున్నా అలా క్రాలింగ్ చేయడం కనీసపు అలవాటు. అయితే అది బహిరంగ ప్రదేశాల్లో.

ఇరుకైన ఈ సొరంగంలో దేకడం కష్టంగా వుంది. అందులోనూ నా ఛాతీ వెడల్పు. బాగా భుజాలు అంచు లకు ఒరుసుకుపోతున్నాయి. చిన్నచిన్న మట్టిపెళ్ళలు రాలుతున్నాయి. పదిహేను నిముషాలు గడిచాయి.

''మిస్టర్! ఎంతదూరం యింకా?'' అడిగేను మోచేతు లకు మామూలుగా పని కల్పిస్తూ. చెమట పడుతోంది, గాలి లేకపోవడంవల్ల. తల వెనక్కి తిప్పి అతన్ని చూడ్డా నికి వీలుకాదు.

''మేజర్ సాబ్! ఇంకో రెండు ఫర్లాంగులు'' వెనుక నుంచి అతని కంఠం పలికింది.

వేగం పెంచాను. మరో పదినిముషాలు గడిచేయి.

సొరంగం అంచులకు వచ్చాను. చల్లగా గాలి తగలడం చూసి అదే 'ఎండింగ్' అని ఊహించాను. తల బయటకి పెట్టి చేతులు గోతిచుట్టూ ఆన్చి పైకి గెంతాను. చేతులూ, కాళ్ళూ దులుపుకుంటూ చుట్టూ చూసాను. అది ఓ బహి రంగ ప్రదేశం!

చెట్లూ, చేమలూ కనబడుతున్నాయి.

బయటి ప్రపంచంలోకి వచ్చాను.

ఎంతో హాయిగా వుంది.

పరిగెట్టాలని వుంది ఆనందంగా.

బహుశా జైలుకు నాలుగైదు ఫర్లాంగుల దూరంలో వుండొచ్చు ఆ ప్రాంతం.

టార్చిలైట్ వ్యక్తి కూడా బయటికి వచ్చేడు.

"మిస్టర్!" పిల్చానతన్ని.

"ఎస్. మేజర్."

"నీ పేరు తెలుసుకోవచ్చా. నువ్వేనా ఎన్. డబ్ల్యు. ఓ.?"

"మేజర్ సాబ్! నా పేరు మీకంతగా ఉపయోగపడదు. ఇకపోతే N. W. O. అంటే న్యూ వరల్డ్ ఆర్గనైజేషన్. ఓ అరగంటలో మీకే అన్ని వివరాలు తెలుస్తాయి" అన్నాడు ముందుకి నడుస్తూ.

"న్యూ ... వ ... ర ... ల్డ్ ... ఆర్గనైజేషన్" గొణుక్కుంటూ అతని వెనుకే నడిచాను.

పొదల్లో వున్న ఓ అంబాసిడర్ వైపు అతను కదిలాడు. దానిమీద కప్పిన ఆకులూ, కొమ్మలూ తొలగించి; లోపల్నించి ఓ నీలంరంగు సూటు తీసి నన్ను తొడుక్కోమని సైగ చేసాడు. రెండు నిముషాల్లో రెడీ అయ్యాను.

"ఎక్స్క్యూజ్ మీ మేజర్!" అంటూ అతను నా కళ్ళకు గంతలు కట్టాడు. కారు బాక్ సీటులో నన్ను కూర్చోపెట్టాడు. ఫ్రంట్ డోర్ తెరచిన శబ్దమైంది.

కారు స్టార్టయింది.

"మిస్టర్" పిల్చాను.

"ఎస్ మేజర్."

"థాంక్యూ వెరీ మచ్" నొక్కి పలికాను.

చిన్నగా నవ్వు వినిపించింది.

"ఇట్సాల్ రైట్ సర్! అయినా అసలు వ్యక్తులకి మీ థాంక్స్ అందాలి." అతని చివరి మాటలతో వేగం పుంజుకుంది వాహనం.

* * *

సిటీలోని ఓ భవనంలోకి తీసుకెళ్ళి నన్ను ఓ కుర్చీలో కూర్చోపెట్టాడు అతను. నా కళ్ళ గంతలు విప్పి అక్కడ్నుంచి మాయమయ్యాడు.

అది ఒక హాలు. నారోలాక్ పెయింటెడ్ గోడలు. ఖరీదైన వర్ణచిత్రాలు వ్రేలాడుతున్నాయి గోడకి.

"వెల్ కమ్ టు వార్ డెవిల్" అన్న మాటలు వినబడ్డాయి.

వెనక్కి తిరిగి చూసాను. కర్టెన్ తెరచుకుని ఓ నలభై యేళ్ళతను గదిలోకి వచ్చాడు.

పరీక్షగా చూసేను అతనికేసి.

ఎరుపురంగు సూటులో వున్నాడతను. పచ్చటి శరీరచ్ఛాయ. తలవెంట్రుకలు అక్కడక్కడా నెరిసాయి. దట్టమైన కనుబొమలు, అయస్కాంతం జ్ఞప్తికి తెచ్చే కళ్ళు...అక్కడక్కడా తెల్లబడిన మీసాలు...ముఖంలో వర్చస్సు కనబడుతోంది. సూట్ లో నీటుగా వున్నాడు.

"నా పేరు బెనర్జీ ఖండేవాల్" అంటూ ముందుకువచ్చి కరచాలనం చేసాడతను.

"మిస్టర్ బెనర్జీ! మీరు చేసిన సహాయం అపూర్వం. పోతే నాలో చాల సందేహాలున్నాయి. హోప్ యు విల్ క్లారిఫై దెమ్" అన్నాను కుర్చీలో విశ్రాంతిగా వెనక్కి

జారిపడి, మీసాలు తడుముకుంటూ.

"ష్యూర్ మిస్టర్ భయంకర్! కాని ముందు నేనే అన్ని వివరాలు మీకు చెబుతాను. తర్వాత మిగిలి వుంటే మీ సందేహాలు తీర్చుకోవచ్చు. అన్నిటికంటే ముందు మీరు కాఫీ తీసుకోవాలి. బాగా అలిసిపోయారు మీరు. ఓ. కే.?" అన్నాడు బెనర్జీ ఖండేవాల్, టీపాయ్ వెనుక సోఫాలో కూర్చుంటూ.

నవ్వుతూ తల ఊపాను. సోఫాకి అమర్చబడ్డ కాలింగ్ బటన్ నొక్కాడు బెనర్జీ. కర్టెన్ తొలగించుకొని తెల్ల దుస్తుల్లో సెర్వర్ వచ్చి కాఫీ అందించాడు నాకు.

కాఫీ చప్పరించసాగాను.

బ్రూ కాఫీ!

అంత చక్కటి కాఫీ తాగి చాల రోజులయింది.

రెండు నిముషాల్లో ఖాళీ కప్పుతో బయటకి నడిచేడు. "మిస్టర్ భయంకర్! న్యూ వరల్డ్ ఆర్గనైజేషన్‌కి సంబంధించిన ఒక ముఖ్యవ్యక్తిని నేను. ఎంతోమంది రహస్యంగా అందించే సహాకారంతో మా సంస్థ నడుస్తోంది మేజర్!

ప్రపంచ దేశాలన్నీ కలిపి ఒక్కటే రాజ్యంగా ఐక్యం చెయ్యడం మా లక్ష్యం! దానికోసం ఓ మాస్టరు ప్లాన్ రూపొందించాం.

ప్రతిదేశం ఒక రాష్ట్రం అయి, దేశాలన్నీ కేంద్ర ప్రభుత్వం క్రింద నడవాలి. కేంద్రప్రభుత్వంలో అన్ని దేశాలకు సంబంధించిన ప్రజాప్రతినిధులూ వుంటారు.

సంఘంలో మనిషికి మరో మనిషి అవసరం ఎప్పుడూ వుంటుంది. అలాగే ఎంత భాగ్యవంతమైన దేశమైనా కొన్ని విషయాలలో మరో దేశంపై ఆధారపడక తప్పదు

మేము రూపకల్పన చేసిన కొత్త ప్రపంచం ఏర్పడితే, దేశానికీ దేశానికీ మధ్య బిజినెస్ దృష్టి వుండదు. మిస్టర్ భయంకర్! ప్రపంచ ప్రజల మధ్య సోదర భావంతో ఉత్పత్తులు ఒక ప్రాంతనుంచి మరో ప్రాంతానికి బదిలీ అవుతుంటాయి.

"ఆలోచించండి మేజర్! ప్రపంచమంతా ఒకే రాజ్యం అయినప్పుడు యిప్పటిలాగా ఒక దేశం మరో దేశంమీద యుద్ధం ప్రకటించే అవుసరం వుండదు. మనిషి పాస్‌పోర్టు వీసాల్లాంటి నిబంధనలు లేకుండా నిజమైన స్వేచ్ఛతో ప్రపంచమంతా పర్యటిస్తూ, మానసికంగా అభివృద్ధి చెందుతాడు.

ఐక్య విజ్ఞానం, వనరులు అన్నివైపులకూ సరఫరా అవుతుంది. ఈనాడు మనిషి ఆర్థికంగా నిలబడగలిగి జీవిస్తున్నా అతనికి అసలైన భయం మరొకటి వెన్నంటుతూనే వుంది.

అదే_జీవితానికి గ్యారంటీ లేదు.

బ్రతికినన్నాళ్ళు మరో మనిషివల్ల ప్రమాదం ఉండనే వుంది.

ఏ క్షణంలోనైనా విదేశీయుడు బాంబులు కురిపించొచ్చు!

ఈ ముసలాన్నుండి రక్షించాలి!

పెరిగిన శాస్త్రీయ జ్ఞానం మానవుడి అంతాన్ని చూడ్డం కోసమే ఎదురు చూస్తూ మాటు వేస్తోంది.

నీదో జాతీ, నాదో జాతీ_ఉన్నతం ఎక్కువ, అన్ని భేద భావాల్ని రూపుమాపడాన్కి మా ప్రణాళిక కృషి చేస్తోంది మిస్టర్ భయంకర్!

దానికి ముందుగా 'నీదో దేశం, నాదో దేశం' అన్న తేడాను అణిచివేయాలి. మానవుడి శాస్త్రీయ శక్తులు దొడ్డిదారి పయనించకుండా సన్మార్గంలో, నిస్వార్థంతో కృషి చేస్తే అయిదు సంవత్సరాల్లో మానవుని జీవన ప్రమాణం ఊహించని స్థాయికి పెరుగుతుందనీ, ప్రతీ మనిషి మినిమమ్ లక్సరీస్‌తో బ్రతుకుతాడనీ ఈ న్యూ వరల్డ్ ఆర్గనైజేషన్‌లో పని చేస్తున్న మేధావులు అభిప్రాయం వెలిబుచ్చారు మిస్టర్ భయంకర్!

ఇది చాల పెద్ద ప్రణాళిక. దాన్ని మనం సాధించగలిగితే కొత్త ప్రపంచ వీరులు మన పేర్లు నాలుగు కాలాల పాటు చెప్పుకుంటారు. జీవితంలో ఏదో సాధించామన్న తృప్తి మనల్ని అలుముకుంటుంది.

ఈ మరో ప్రపంచ సాధనలో మీ చేయూత కావాలి మేజర్! N. W. O. సవినయంగా కోరుతోంది మీ సేవలు" అంటూ ఆగాడు బెనర్జీ ఖండేవాల్.

అతని వాగ్ధాటికి ఆశ్చర్యపోయాను.

"మిస్టర్ బెనర్జీ ఈ ఆశలు కొంత వరకు ఐక్యరాజ్య సమితివి" అన్నాను సాలోచనగా.

"ఇట్ ఈజ్ ట్రూ మేజర్! కాని అది ఎంత బల హీనంగా పని చేస్తోందో మనకు తెల్సు. బాంగ్లాదేశీయుల్ని, పాకిస్తానీయులు చిత్రవధలు చేసినప్పుడు అడ్డుకోలేకపోయింది. అగ్రరాజ్యాల వీటో, నాటో, సీటో అధికారుల ముందు అది బలహీనమౌతోంది" అంటూ ఆగి టీపాయి మీద మంచినీళ్ళ గ్లాసు అందుకున్నాడు ఖండేవాల్.

"మిస్టర్ బెనర్జీ! ఈ ప్రణాళికకు అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు అనుమతించకపోవచ్చు. వాటి అణుశక్తితో మనల్ని

బెదిరించవొచ్చు."

"చక్కని సందేహం మిస్టర్ భయంకర్! అయితే న్యూవరల్డ్ ఆర్గనైజేషన్ యంత్రాంగం ఎంత పెద్దదో, మీకింకా వివరించలేదు. పైగా ఈ సంస్థ యిప్పటికే చాల దేశాల్లో అనుబంధ సంస్థలు ఏర్పడ్డాయ్. కొన్ని కొన్ని దేశాల్లో మేధావులు రహస్యంగా కల్సుకొని యింకా కొంత మందిని కలుపుకుంటూ రహస్య సమాలోచనలు చేసి రిపోర్టులు మాకు పంపుతున్నారు.

మానవుడి తీయని కల ఈ కేంద్ర ప్రపంచ సాధన! "నిస్వార్థం, చిత్తశుద్ధి" కోరుతూ, దానినే జాతీయ గీతంగా ఆలాపిస్తున్నారు మా సభ్యులు అహోరాత్రులూ కృషి చేస్తున్నాం లక్ష్యంకోసం.

ఇంకా అణుశక్తి శాస్త్రజ్ఞులను మన సంస్థలో చేర్చుకోడానికి N. W. O. అవిరళ కృషి జరుపుతోంది. చక్కని ఫలితాలు అతి త్వరలోనే వస్తాయని మా రిపోర్ట్లు చెబుతున్నాయి కానీ మీరు చెయ్యాల్సిన సహాయం మరొకటి వుంది మిస్టర్ భయంకర్!" అంటూ ఆగి రైలాక్స్ చేసుకున్నాడు ఖండేవాల్ బెనర్జీ.

"క్షమించాలి మిస్టర్ బెనర్జీ. మే ఐ హావ్ ఎ సిగరెట్?"

"వైనాట్?" బెనర్జీ జేబులోంచి గోల్డ్ఫ్లాక్ పాకెట్ బయటకి తీసి, ముందుకు వంగి ఓ కింగ్ సిగిరెట్ నాకందించేడు.

ఇద్దరం సిగరెట్లు ముట్టించాం.

"గో ఆన్ మిస్టర్ బెనర్జీ! ఇట్ ఈజ్ డామ్ ఇంటరెస్టింగ్!"

"థాంక్యూ ఫర్ ది కాంప్లిమెంట్ మేజర్! మీ ప్రస్తావనకు వస్తాను. చాలా తాజా విషయం. పేపర్లలో మీరు చూసేవుండాలి. శాస్త్రజ్ఞుడు యిప్పుడు ప్రకృతి శక్తులని ఎదిరించగలుగుతున్నాడు. ఎదిరించడమే కాదు, వాటిని తన ఉపయోగపడేట్లు మలుచుకోగలుగుతున్నాడు. ప్రకృతి సిద్ధంగా ఉత్పన్నమయ్యే ఉరుములు, మెరుపులు, పిడుగుల్లాంటి వాటిని మనిషి కంట్రోల్ చేసి వాటిని తన యిష్టం వచ్చినట్లు ఉపయోగించుకోడానికి వీలున్నది.

మేఘాల్లో ఒరపిడి సృష్టించి వర్షాలు కురిపించవచ్చు. ఆర్టిఫిషియల్ రైన్స్‌తో విరివిగా పంటలు పండిచుకోవచ్చు యివన్నీ సిద్ధాంత రీత్యా నిరూపించేడు చైనీ సైంటిస్ట్ హోయాంగ్ హో. ప్రాక్టికల్ గా ప్రపంచాన్కి చూపించడాన్కి యునైటెడ్ అరబ్ రిపబ్లిక్‌లో వున్న "అరేబియన్ ఎడారి"లో వుంటూ ఎండలు మండే ఆ ఎడారిలో కుంభవృష్టి కురిపించే ప్రయత్నాల్లో ఉన్నాడు.

మేజర్ భయంకర్! హోయాంగ్ హోని మీరు ఇండియా తీసుకురావాలి. అతన్ని కొన్ని దుష్టశక్తులు లేదా అతని ప్రభుత్వం కొన్ని దేశాల్లో వరదలు సృష్టించి భీభత్సం చేయడాన్కి పావుగా వుపయోగించవచ్చు.

ఆయన న్యూ వరల్డ్ ఆర్గనైజేషన్‌లో చేరితే మన ఆశయాలు త్వరితగతిని నెరవేరుతాయి. హోయాంగ్ హో వివేకంగా ఆలోచిస్తే ప్రపంచాన్ని సస్యశ్యామలం చేయగలడు.

ఆ సైంటిస్టు చుట్టూ చైనా మిలటరీ కాన్సెంట్రేషన్ కాంప్ ఉంది. సెక్యూరిటీ ఫోర్స్ విపరీతంగా వుంది. ఆర్మీ ఫీల్డ్‌లో మీకు ఎంతో పరిచయముంది. పద్మవ్యూహం

లాంటి ఆ శత్రువ్యూహాన్ని మీరు ఛేదించుకొని హాంయాంగ్ హాని వెంటబెట్టుకొని రావాలి నయాన్నో భయాన్నో, మీరు ఈ ఎస్సయిన్ మెంట్ టేకప్ చేయడానికి కన్సెంట్ తెలిపితే మీకు ఎన్నో విధాలుగా సహాయపడ్డానికి ఒక అసిస్టెన్సీ చేకూర్చుతాను."

"ఎవరతను?" అన్నాను సిగరెట్ పీక యాష్ ట్రేలో నొక్కి.

"అతను కాదు ఆమె" అన్నాడు నవ్వి బెనర్జీ.

"చురుకైన యువతి. మిస్ శర్మిరా! ఆమెను యిప్పుడే మీకు పరిచయం చేస్తాను."

సోఫా ప్రక్కన వున్న స్విచ్ మరోసారి నొక్కాడు బెనర్జీ. కర్టెన్ తొలగించుకొని నవ్వుతూ ఓ యువతి లోపలికి వచ్చింది.

ఆమెకేసి తేరిపార చూసాను.

వయస్సు ఇరవై రెండు వుంటుంది.

విస్కీరంగు శరీరచ్ఛాయ.

విల్లులా వంపులు తిరిగిన కనుబొమ్మలు.

నీలిరంగు కళ్ళు,

సన్నగా మొనదేలిన ముక్కు.

చెర్రీస్ పెదిమలు.

రాగిరంగు జుట్టు భుజాలదాకా వ్రేలాడుతోంది.

రక్తవర్ణం టెరీవుల్ బెల్ బాటమ్ పాంట్ మీద ఫుల్ హాండ్స్ పచ్చని పువ్వుల షర్టు ధరించింది.

ఆఖరి బటన్ వద్ద షర్టు ముడివేయబడి వుంది.

ఫుల్ స్లీవ్స్ మోచేతులదాకా మడత పెట్టబడ్డాయి.

షర్టుని తన్నుకొస్తోంది ఆమె స్తనసంపద.

స్టన్నింగ్ బ్యూటీ ఆమెది.

"మీట్ మేజర్ భయంకర్!" అన్న బెనర్జీ కంఠం వినబడి ఉలిక్కిపడ్డాను.

"హౌ ప్లీస్ టు సీ యూ మేజర్!" అందామె తన లేత హస్తం ముందుకు జాపి.

ఆమె కమలహస్తాన్ని నా మోటుచేత్తో కలపా లనిపించలేదు.

"అయ్ ఫీల్ మోర్ దాన్ ఇట్" అంటూ పలకరింపుగా నవ్వుతూ శన్యోరా అరచేతిని ముద్దుపెట్టుకొని వదిలేసాను.

శన్యోరా హైహీల్స్ శబ్దం చేసుకుంటూ సోఫాలో బెనర్జీ ప్రక్కగా కూర్చొంది.

"మిస్. శన్యోరా. నీ పేరు విచిత్రంగా వుంది. ఆర్ యూ ఎన్ ఇండియన్" అడిగేను సందేహం బయట పెడుతూ.

"మై డియర్ మేజర్! మీ పేరూ విచిత్రంగానే వుంది. పేరుకు తగ్గట్టు మీ ఆకారం భయంకరంగా లేదు" అంది నవ్వుతూ శన్యోరా.

బెనర్జీ కలగజేసుకున్నాడు. "మిస్టర్ భయంకర్! శన్యోరా భారతీయురాలే. ఆమె తండ్రి ఫ్రెంచి దేశీయుడు. తల్లి ఇండియన్. సిటిజన్‌షిప్ ఇండియన్. కాని, యిప్పుడామెకు ఆత్మీయులు ఎవరూ లేరు. ప్రభుత్వం ఆమెకోసం వేటాడుతోంది."

"డిసీజ్ ది హెల్ విత్ యూ అంకుల్! నాకు నువ్వున్నావ్. ప్రపంచ ప్రజలున్నారు. ప్రస్తుతం యెదురుగా—'కూర్చున్నా,' నిలబడితే చెట్టంత వుండే మేజర్

భయంకర్ వున్నారు,'' అంది శన్యోరా నవ్వేస్తూ.

''మిస్టర్ బెనర్జీ! మీ చివరి మాటలు నా కర్థం కాలేదు'' అన్నాను అతనివేపు పజిల్డ్ గా చూస్తూ.

బెనర్జీ ఆమె తల నిమురుతూ తల పంకించాడు. ''ఎస్. మిస్టర్ భయంకర్! భారత ప్రభుత్వం శన్యోరాకోసం వలలు పట్టుకు నిలబడింది. కొద్దిరోజుల క్రితం ఈమె భారత గూఢచారిణి.''

''వ్హాట్ ...!'' అప్రయత్నంగా అన్నాను.

''ఇట్స్ ట్రూ మేజర్! శన్యోరా ఇండియా సీక్రెట్ సర్వీస్‌లో గూఢచారిణిగా పనిచేసేది. ఆమెకు ఓ ఎస్సయిన్‌మెంటు అప్పగించబడింది. అయితే దురదృష్టం కొలదీ పరిస్థితులామెకు యెదురు తిరిగాయ్. ఆ కేసులో ఆమె నెగ్గలేకపోయింది. ప్రత్యర్థులు తప్పించుకోడంలో శన్యోరా హస్తం వుందని అనుమానపడింది, ఇండియన్ సీక్రెట్ సర్వీస్. కత్తికి రెండువైపులా పదును వున్నట్లు కొన్ని సంఘటనలు ఆమెపై నేరాన్ని బలపరిచాయి. శిక్షించబోయింది ప్రభుత్వం. అయితే అంతకుముందే N. W. O. ఆమెను రక్షించగల్గింది'' అంటూ ఆగాడు బెనర్జీ.

రెండు క్షణాలు మౌనంగా వుండిపోయాను.

''శన్యోరా! మొదటి చూపులో నిన్ను తక్కువ అంచనా వేశాను, గూఢచారిణివని తెలియక. ఇప్పుడు ప్రస్తుతం నాకప్పగించబడిన కేసును నీవే సక్సెస్ చేయగలవేమో అనిపిస్తోంది. వై డిజన్ట్ యు టేకప్?'' అడిగాను ఆమెను ఉద్దేశిస్తూ.

''మీ నమ్మకానికి కృతజ్ఞతలు మేజర్! నాకు ఎస్పియ

నేజ్ యాక్టివిటీస్‌లో అనుభవం వుంది కాని, ఆర్మీ ఫీల్డ్‌తో టచ్ లేదు. హాంగ్‌కాంగ్ హాంగ్ చుట్టూ చైనా రక్షకదళా లున్నాయని చెప్పా డంకుల్."

మరో సిగరెట్టు తీసుకొని ముట్టించాను.

దమ్ము గట్టిగా లాగి, యిద్దరివైపూ చూసాను.

"మిస్టర్ బెనర్జీ! మీరు నాకు చేసిన సహాయం మర్చిపోలేను. అరబిక్ ఎడారికి వెళ్ళడానికి ఒప్పుకుంటున్నాను. కానీ, ఓ విషయం. నేనో యువతిని రేప్ చేసి జైలుకెళ్ళాను. అప్పట్నుంచీ మానసికంగా కృంగిపోయేను. నా శక్తులు మరుగుపడిపోయాయి. మీకు విజయం చేకూర్చగలనో, లేదో?"

"ఇట్ ఈస్ సిల్లీ భయంకర్! యుద్ధంలో మీరు ఎంతోమంది మనుషులను చంపివుంటారు. మీకంత సున్నితమైన మనస్తత్వం వుండకూడదు. అడ్వెంచర్ లైఫ్‌లో ప్రవేశిస్తున్నాం. ముందు నా కంగ్రాట్స్ అందుకోండి" అంది శనో్యరా సంతోషంగా.

"థాంక్యూ ఫర్ యువర్ కన్‌సెంట్ మేజర్! మిమ్మల్ని మీరు తక్కువ అంచనా వేసుకోవద్దు. ఇన్‌ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ మంచిదికాదు. ఎంత స్వయంకృషితో మీరు మేజర్ అయ్యారో గుర్తుంచుకోండి."

"మరో విషయం. మనం డెహ్రాడూన్‌లోని ఓ భవంతిలో రహస్యగదిలో వున్నాం. మీరు నాలుగురోజులు యిక్కడే వుండి ఆరోగ్యాన్ని పుంజుకోండి. ఈలోగా నేను మీ ప్రయాణాన్కి ఏర్పాట్లు చేస్తాను.

"ఇంకో విషయం జ్ఞాపకముంచుకోండి మేజర్! మీరు ఇండియన్ ఆర్మీలో బాధ్యత గల రాంక్‌లో వున్న వ్యక్తి.

పైగా యిప్పుడు పారిపోయి మరో నేరం చేసినట్టు. ప్రభుత్వం వదల్దు మిమ్మల్ని. వేటాడుతూ వుంటుంది యెక్కడున్నా. మీ రేదేశమైనా పారిపోయారని తెలిస్తే ఆ దేశ సహాయంతో అరెస్ట్ చేస్తుంది.

శనోర్యారా కూడా అంతే! అయితే ఆమె గురించి పబ్లిక్ ప్రకటనలు వెలువడవ్. కారణం ఆమె సీక్రెట్ సర్వీస్‌లో వ్యక్తి గనుక. కేవలం ఏ దేశ పోలీసులు అయినా ఆమెను వేటాడతారు. అయితే మిమ్మల్ని ప్రకటనలు విని ప్రజలు కూడా వేటాడే ప్రమాదముంది. నూతన ప్రపంచం నిర్మాణ మయ్యేదాకా జాగ్రత్తగా వుండాలి మీరు. విష్ యూ ఎవెర్ సక్సెస్'' అంటూ నాతో మరోసారి కరచాలనం చేసి నిష్క్రమించేడు బెనర్జీ.

శనోర్యారా, నేనూ మిగిలిపోయాం.

భవిష్యత్తు గురించి చర్చించుకోసాగాం.

* * *

ఓడ సముద్రాన్ని చీల్చుకుంటూ పయనిస్తోంది.

కలకత్తానుండి 'పోర్ట్ సుడాన్', 'మక్కా'ల మీదుగా సూయజ్ కాలువనుండి యిజ్రాయేలు వెళ్ళే పాసింజర్ షిప్ అది. షిప్‌లో కేటాయించబడ్డ గదిలో కూర్చున్నాం.

దొంగ పాస్‌పోర్ట్‌లతో బయలుదేరాం మేము, మారు వేషాల్లో.

ముస్లిం వేషాల్లో వున్నాం.

కుడివైపు మాని ఎడంవైపు దువ్వాను జుట్టు.

గడ్డం, మీసాలు కల్సిపోయాయి.

కళ్ళకు 'సూర్మా' తగిలించాను.

ముస్లిం లాంగ్ కోటు. తలకు ముస్లిం టోపీ.

పాస్‌పోర్టు ప్రకారం నా పేరు ఖయ్యూం. శన్యోరా సలీమాగా మారింది. పదిహేనురోజులు ప్రయాణం మాది. పోర్టు సుడాన్‌లో వున్న రెండో పెళ్ళాన్ని చూడ్డానికి వెళ్తున్నాం.

సలీమాగా మారిన శన్యోరా నల్లటి బురఖా ధరించింది ఘోషా పద్ధతిలో. ఇద్దరం కబుర్లు చెప్పుకుంటుండగా డెక్ మీద పరుగెడుతున్న చప్పుళ్ళు, యేవో కేకలూ వినబడ్డాయి.

ఉలిక్కిపడి లేచాను.

"ఏమిటా గందరగోళం?"

"తెలియదు, వెళ్ళి చూద్దాం పద" అంది శన్యోరా.

ఇద్దరం గదిలోంచి వరండాలోకి పరిగెట్టాం.

ఎవరో యెదురువచ్చారు.

"మిస్టర్. వాట్ ఈజ్ గోయింగ్ ఆన్" అడిగేను అతన్ని.

"జానీ అనే కుర్రాడు సముద్రంలో పడ్డాడట" ఇంగ్లీషులో చెప్పి, బాత్‌రూమ్స్ వేపు వెళ్ళిపోయాడతను.

"ఎవరో కుర్రాడు పడిపోతే షిప్ ఆపలేదేమిటి?" గొణిగాను.

"మనం ఆపుదాం," అంది శన్యోరా.

మా కాళ్ళు నావిగేషన్ ఛాంబర్ వైపు పరిగెత్తాయి.

"మిస్టర్! షిప్ నాపాలి" అర్చాను.

నావిగేటర్ తాపీగా తలతిప్పి నావైపు చూసాడు.

"దేనికి? ఆపటం."

"సమ్‌బడీ హాజ్ ఫాలెన్ ఇన్‌టు సీ" అన్నాను కోపంగా.

"సారీ! కాప్టెన్ ఆర్డరు కావాలి."

"దేనికి?"

"షిప్ నాపడానికి."

"అతను మత్తుగా తాగి పడుకొని వుంటాడు. లేకపోతే ఈపాటికి షిప్ ఆగివుండాలి."

"ఐ కాన్ట్ హెల్ప్. ఆయన ఆర్డరు కావాలి. మీ యిష్టం వచ్చినట్లు చేస్తే నా ఉద్యోగం ఊడుతుంది. అసలు పాసింజర్సు ఈ గదిలోకి రాకూడదు, నో ఎంట్రీ బోర్డు చూడలేదా మీరు బయట?"

ఫట్‌మంది అతని మెడ.

ఆ జూడో కాదెబ్బ కిన్నోరాడి.

అతని తల నావిగేటింగ్ వీల్ మీదకి వాలిపోయింది.

"నా స్టావ్ ద షిప్ కిన్నోరా! నువ్విక్కడే వుండు. నేను డెక్ మీదకి వెళతాను" అంటూ సమాధానం వినకుండా పెద్ద శబ్దంతో మెట్లు యెక్కుతూ డెక్ మీదకి చేరుకున్నాను. అక్కడ వివిధరకాల దుస్తులు ధరించిన ప్రయాణీకులు గుంపులు గుంపులుగా రెయిలింగ్స్ వారగా నిలబడి సముద్రంలోకి చూస్తున్నారు.

హెల్ప్ మై చైల్డ్... హెల్ప్! హెల్ప్!

గుండెలు బాదుకుంటూ కేకలు పెడుతోంది ఓ నలభై యేళ్ళ బ్రిటిష్ యువతి. దూరంగా సముద్రంలో ఓ ఎత్తు చొక్కా కుర్రాడు నీటిలో కొట్టుకోడం నాకు కనిపించింది.

అతనికి కొద్దిగా ఈత వచ్చివుండాలి.

తేలడానికి విఫలప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

"ది గాలక్సీ ఆఫ్ రాస్కెల్స్! మానర్‌లెస్ యిడి

యట్స్! సిగ్గులేదూ, అలా చోద్యం చూడ్డానికి, కుర్రాడక్కడ ప్రాణాపాయంలో వుంటే'' పిచ్చిగా కేకలు పెట్టాను, అందర్నీ ఉద్దేశించి.

''మిస్టర్! పరిగెట్టే నౌకలోంచి దూకడం ప్రమాదకరం. నౌక క్రిందిభాగాన్ని గుద్దుకుంటాం ఒకోసారి. సెకండ్ ఆఫీసర్, కాప్టెనూ విస్కీ తాగి నిద్రపోతున్నారు'' నావీ దుస్తుల్లోని ఓ వ్యక్తి సంజాయిషీ ఇచ్చాడు.

''ఆల్ రైట్! షిప్ యిప్పుడు ఆగివుంది. నేను దూకుతున్నాను. నాకు సహాయం పంపడానికి ప్రయత్నించండి.''

ముస్లిం లాంగ్ కోటు గబగబా విప్పేశాను.

రెయిలింగ్స్ ఎక్కి గాలిలో ఓ మొగ్గ వేసి దఢాలున దూకాను.

అంతే! రెండు క్షణాల్లో శరీరాన్ని చల్లగా తగిలింది సముద్రం.

బారలు చాచి ముందుకు ఈదాను.

పోటు ఎక్కువగా ఉండటంవల్ల కెరటాలు విజృంభిస్తున్నాయ్.

కంగారుతో, నోట్లోకి నీరు వెడుతోంది.

క్షణక్షణానికీ ఆ కుర్రాడిలో శక్తి నశిస్తోంది...

ఒక్క నిముషం ఆలస్యమైనా ఒకప్రాణి అనంత సాగరంలో కల్సిపోతుంది...

మొండిపట్టుదల ఆవహించింది నాలో.

చేతి కండరాలు బిగించి, పిచ్చిగా ముందుకి ఈదాను.

నీటిలోంచి తల పైకెత్తి అటూ ఇటూ చూసాను.

అంతే!

నా గుండెలు దడదడలాడాయి.

అప్పటిదాకా నీటిమీద చేతులతో తపతపా కొడు
తున్న ఆ వస్త్రాడు కనిపించలేదు.

"జా...నీ!" పిల్చాను గట్టిగా, నీటిపై తేలుతూ.

ఊహుఁ. జవాబులేదు.

నా శ్రమంతా...?

అతను మునిగిన స్పాట్ జ్ఞప్తికి తెచ్చుకుంటూ చటు
క్కున నీటిలోకి జారాను.

మునుగీత ప్రారంభించాను.

ఎందుకో ఓసారి ఉలిక్కిపడ్డాను...

కాలికి ఏదో మెత్తగా తగిలింది!

షార్క్ చేపా?

నిర్ధారణ చేసుకోడానికి మరోసారి అటువైపే కదిపాను
కాలు.

నో! ఏ జంతువూ కాదది.

జానీ!

అతని నిక్కరు తగిలింది కాలికి.

కనురెప్ప మూసేంతలోగా ఆ ఆకారాన్ని పట్టుకొని
ఉపరితలానికి వచ్చాను.

జానీకి పధ్నాలుగేళ్ళుంటాయి.

పచ్చటి దేహం...

ఎట్టి నిక్కరూ, ఎట్టి చొక్కా ధరించాడు. అమా
యికమైన ముఖం.

స్పృహ తప్పి వున్నాడు.

నీళ్ళు వెళ్ళివుంటాయి నోట్లోకి.

పొట్ట కొద్దిగా ఉబ్బివుంది...

ఫస్ట్ఎయిడ్ సముద్రతలంపై చెయ్యడం కష్టం.

జానీని వీపుమీద వుంచుకొని జాగ్రత్తగా ఈద సాగాను.

బలహీనమైన ఊపిరి వెచ్చగా నా వీపుకి తగుల్తోంది.

థాంక్ గాడ్!

జానీ బ్రతకడానికి అవకాశాలున్నాయి.

ఆశాదీపం నాలో వేడి రగిల్చింది.

వేగంగా డ్రైవ్ చేయసాగాను.

* * *

"థాంక్యూ బ్రదర్! యు సేవ్డ్ మై సన్!" అందామె సంతోషం పట్టలేక నా చేతులు పట్టుకొని ఊపేస్తూ.

ప్రయాణీకులంతా నా చుట్టూ మూగి ధన్యవాదాలు తెలిపి వెళ్ళిపోయారు.

"ఇట్సాల్ రైట్ సిస్టర్! మీరు మెడికల్ రూంలోనే వుండటం మంచిది. జానీకి స్పృహ రాగానే ఎదురుగా మీరు కనబడాలి."

బ్రిటీష్ యువతి తల పంకించి, మరోసారి థాంక్స్ చెప్పి మెడికల్ రూంవైపు వెళ్ళిపోయింది. తర్వాత జ్ఞాపకం వచ్చింది నాకు, ఓ విషయం ఆమెను అడగడం మరిచానని.

అసలు జానీ ఎలా పడ్డాడు నీటిలో?

జారిందా కాలు?

అంతలో...

"హల్లో మిస్టర్ ఖయ్యాం. కంగ్రాచ్యులేషన్స్."

అన్న మాటలు వినబడ్డాయ్.

వెనుదిరిగి చూసాను.

కాప్టెన్!

నా ముఖం ఎర్రబారింది.

"మిస్టర్ కాప్టెన్! నీ దౌర్భాగ్యపు అభినందనలు నాకక్కరలేదు. నీ ఉద్యోగానిక్కి నీళ్ళు వదులుకునే పరిస్థితి కల్పిస్తాను. ప్రయాణీకులంతా సాక్ష్యమున్నారు నాకు. అసహ్యించుకుంటున్నారంతా నిన్ను. డ్యూటీలో వుండగా మందుకొట్టి తలుపులు బిగించి నిద్రపోయావ్ నువ్వు" అన్నాను కోపంగా.

"అయామ్ సారీ మిస్టర్ ఖయ్యాం! ప్రమాదం జరుగుతుందని ముందుగా నాకు తెలియదు. కారణం యేమిటో తెల్సా? షిప్ కదిలేటప్పుడు రెయిలింగ్స్ వద్ద నిలబడకూడదని షిప్పింగ్ గైడ్‌లో ఇన్‌స్ట్రక్షన్ వుంటుంది. డెక్ వారగా నిలబడి తదేకంగా ఎక్కువసేపు సముద్రంలోకి చూడకూడదు. కెరటాలకు హిప్నటిజం వంటి శక్తి వుంటుంది. మన మనోబలాన్ని క్రమంగా ఆ శక్తి ఓవర్‌టేక్ చేస్తుంది. మెదడు మతి తప్పుతుంది. ఆ పరిస్థితుల్లో మనకు తెలియకుండానే సముద్రంలో పడిపోతాం. అలానే జరిగివుండాలి జానీకి."

కాప్టెన్ మాటలు విస్తుపోతూ విన్నాను.

అతనితో యింకేం మాట్లాడాలనిపించలేదు. సిగరెట్టు ముట్టించి తడిబట్టలు మార్చుకోవడానిక్కి గదివేపు నడిచాను. అప్పటివరకు గంభీరముద్ర దాల్చిన శనోర్యా నన్ను ఫాలో అయింది.

* * *

"మేజర్! మేజర్!"

ఎవరో తట్టి లేపినట్లయి ఉలిక్కిపడి లేచాను.

శనోశ్ర్యరా!

అప్పుడే తెల్లవారింది.

సూర్యుని వెచ్చని కిరణాలు గుండ్రంగా వున్న అద్దపు కిటికీగుండా లోపలికి ప్రసరిస్తున్నాయి.

బద్ధకంగా కళ్ళు నులుముకున్నాను.

"సలీమా! షివ్ దిగేవర్కు నా పేరు ఖయ్యాం" అన్నాను చిన్నస్వరంతో మందలింపుగా. "సరే! విషయ మేమిటి?"

"అయామ్ సారీ!" అంటూ తలుపువేపు చూపించింది శనోశ్ర్యరా.

"మిస్టర్ ఖయ్యాం! ఏమిటాలశ్యం. దయచేసి వెంటనే బయటికి రండి" కాప్టెన్ స్వరం అధికారయుతంగా వినబడింది బయటినుంచి.

పిలుపులో ఆ కరుకుదనం నాలో భయం రేపింది.

"ఏం జరిగిందసలు?" అడిగాను నెమ్మదిగా శనోశ్ర్యరాని.

"తెలియదు. మూడోసారి అతను పిలవడం. మన విషయం బయల్పడిందేమోనని అనుమానంగా వుంది."

ఒంటినిండా కప్పుకున్న దుప్పటి చటుక్కున తొలగించాను.

బెడ్డింగ్ లోపల తలభాగంలో రహస్యంగా వున్న అరలోంచి పిస్టల్ తీసి నైట్ డ్రెస్ పైజమా మొలలో దాచాను.

"వెయిటె మినిట్ కాప్టెన్. కమింగ్" అన్నాను శనోశ్ర్యరాకి సైగ చేస్తూ.

పైజమామీదికి నిండుగా షర్ట్ లాక్కున్నాను.

శన్యోరా తలుపులు తీసింది.

కాప్టెన్ గుమ్మం అవతల కాలయముడిలా నిలబడి వున్నాడు. అతని చేతిలో పిస్తోలు నిగనిగ మెరుస్తోంది.
సూటిగా గురిపెట్టబడి వుంది నావేపు.

"మేజర్ భయంకర్ అలియాస్ ఖయ్యాం" అన్నాడు కాప్టెన్ వికృతంగా నవ్వుతూ.

నా గుండె ఝల్లుమంది. ఎలా తెల్సింది నా పేరు అతనికి!
షిప్‌లో ఇండియన్ సి. ఐ. డీ. లున్నారా?
నేను బెడ్ రాక్ మీంచి కదల్లేదు.

"కాప్టెన్! పొద్దున్నే యింకా దంతధావనమైనా కాకుండా ఏమిటీ నాటు జోకులు?" కరుగ్గా అన్నాను, బెదురుపాటును కప్పి పుచ్చుకుంటూ.

"నీ హాస్యం కట్టిపెట్టు మేజర్ భయంకర్! నీ వివరాలన్నీ రేడియోలో మార్నింగ్ వార్తల్లో వచ్చాయి. నీ రూపమంతా వర్ణించబడింది. నీ మేకప్ బాగానే కుదిరింది. కానీ, నీకు యుద్ధంలో కుడి మోచేతికి గుండుదెబ్బ తగిలింది. అప్పట్నుంచీ నీ చేయి కొంచెం వంకరగా పెట్టి నడుస్తావ్. రేడియోలో చెప్పిన ఈ క్లూయే నిన్ను పట్టియిచ్చింది.
నిన్ను ఏ దేశంలో పోలీసుల కప్పచెప్పినా మీ దేశం రెండులక్షల రూపాయలకి చెక్కు యిస్తోంది బహుమతిగా. నేషనల్ క్రిమినల్స్ ప్రయాణీకుల మధ్య వుండటం ప్రమాదకరం. అందాక మిమ్మల్ని ఏదో గదిలో బంధించాలి. సో ప్లీజ్ కమాట్ బోత్ ఆఫ్ యూ" అన్నాడు కాప్టెన్ కరుగ్గా.

"కమాన్ శన్యోరా" అసలు పేరుతోనే పిల్చాను ఆమెను.

ఇద్దరం ముందుకి నడిచాము.

సన్నని పాసేజ్‌లో నడుస్తున్నాం.

శన్యోరాని కవర్ చేస్తూ వెనుక నడుస్తున్నాడు కాప్టెన్.

స్టోర్ రూమ్ ముందుకి వచ్చాం.

ఏదో చప్పుడయింది...

గిరుక్కున వెనుదిరిగాను.

కాప్టెన్ చేతిలో పిస్టల్ ఎగిరి కిందపడింది.

"వెల్ జానీ!" అన్నాను సంతోషం పట్టలేక.

కిందపడిన పిస్తోలు శన్యోరా అందుకోవడం, దాన్ని కాప్టెన్‌కు గురిపెట్టడం క్షణాల్లో జరిగిపోయింది.

జానీ మూగ కుర్రాడు. అతను మాట్లాడలేడు.

తల ఎగరేసి గర్వంగా నా దగ్గరగా వచ్చి నిల్చున్నాడు.

నేను చేసిన సహాయాన్కి ప్రతిసహాయం చేసాడు!

కాప్టెన్ బిక్కముఖంతో శన్యోరా చేతిలోని పిస్తోలు వైపు చూస్తూ వుండిపోయాడు.

అంతలో బిలబిలమంటూ, నావీ దుస్తులు ధరించిన నౌక 'క్రూ' మనుషులు కొందరు వచ్చేసారు!

"వెల్ జంటిల్మెన్! ఎక్కడివారక్కడే ఆగిపోండి. కదిలే మీ కాప్టన్ బుర్ర రెండుగా విడిపోతుంది. ఇప్పుడు షిప్ నా ఆధీనంలో నడుస్తూంది. పోర్ట్ సుడాన్‌కి ఐదు మైళ్ళ దూరంలో మేము దిగిపోతాం. అప్పటిదాకా మీ కాప్టెన్ మా బందీ" బొడ్డులోంచి పిస్తోలు తీస్తూ అన్నాను.

"ప్రయాణీకుల కెలాంటి ఆపదా, యిబ్బందీ రాదు. ఇంతకన్నా ఎక్కువ విషయాలు మీకు కక్కరలేదు. సో ప్లీజ్ గెట్ బాక్ ఆల్ ఆఫ్ యూ!" అరిచాను పిస్తోలు ఆడిస్తూ.

క్రూ మనుషులు కొందరు క్రోధంగానూ, కొందరు భయంగాను చూస్తూ వెళ్ళిపోయారు.

అయిదునిమిషాల్లో కాప్టెన్ని స్టోర్ రూంలో బంధించేను.

అతనికి నేనూ, శనోర్యారా వంతులవారీగా కాపలా వుండడానికి నిశ్చయించాము.

* * *

కాప్టెన్ బందీ అయి రెండురోజులయింది.

షిప్‌లో కార్యక్రమాలన్నీ నా ఆధ్వర్యంలో యాంత్రికంగా సాగిపోతున్నాయి. క్రూ మనుషులు రుసరుసలాడుతూ పనులు చేస్తున్నారు. వాళ్ళు యెప్పటికైనా నన్ను దెబ్బతీసి, నాపై ప్రతీకారం తీర్చుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారని గ్రహించాను!

ఎవరైనా వైర్‌లెస్‌ద్వారా మా ఉనికి బయటపెట్టొచ్చు!

అందుకే వైర్‌లెస్ రూంకి అరడజను తాళం కప్పలు వేసి, తాళంచెవులు సముద్రంలోకి విసిరేసాను.

ఇంకో పదిరోజులు ఏ అడ్డంకూ లేకుండా షిప్ ప్రయాణించాలి. కాలకృత్యాలకోసం మాత్రం, కాప్టెన్‌కి తాత్కాలిక స్వేచ్ఛనిస్తున్నాం, నేనూ, శనోర్యారా పిస్తోళ్ళతో కవర్ చేస్తూ.

ప్రయాణీకులద్వారా నాకెలాంటి సమస్యా యింతవరకూ ఎదురవ్వలేదు.

(సశేషం)